

יוצא לאור לפרשת קרח ה'תשפ"ג - "שנת הקהל"
(מספר 40)

מפרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

בעניני גאולה ומשיח

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושנים לבריאה
ה' תהא שנת נפלאות בכל
שנת הצד"ק לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מפתח ותוכן

פ' קרח - י"ב-י"ג תמוז

א. בירור חצי כדור התחתון כהנה לאולה 3

החידוש בעבודת בעל הגאולה די"ב תמוז - שהעביר את מרכז הפצת המעיינות לחצי כדור התחתון, ע"ד לע"ל שאז "נקבה תסובב גבר"; החידוש דחודש הרביעי (מקבל) על חודש השלישי (משפיע); הקשר למחלוקת קרח וביטולה; "פרשה זו יפה נדרשת כו" (פרש"י ר"פ); הוראה - הוספה בבנין; נתינת מאה שקל לכל המוסיף בבנין

הוספה / בשורת הגאולה

ב. משיחות יום ה' פ' קרח, בדר"ח תמוז,

וש"פ קרח, ג' תמוז ה'תנש"א 17

העולם כבר מוכן, טבע העולם ואוה"ע מסייעים לעבודת זירוז הגאולה

Reprinted with permission of:
"Vaad L'Hafotzas Sichos"

by:

Moshiach Awareness Center,
a Project of:

Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036

Tel.: (323) 934-7095

Fax: (323) 934-7092

<http://www.torah4blind.org>
e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director

Printed in the U.S.A.

קרח – י"ב-י"ג תמוז

בירור חצי כדור התחתון כהכנה לגאולה

חב"ד - הי' דוקא במדינה ההיא, ובפרט בעיר ליובאוויטש³, ומשם יוצאה אורה לכל העולם - הפצת המעינות חוצה. מדוע טובב הקב"ה את הסיבות שדוקא כ"ק מו"ח אדמו"ר, נשיא דורנו, יצא משם ויבוא לארה"ב, ושם יקבע את מקום עבודתו (וכידוע עד כמה מנע עצמו לצאת משם⁴), והחל מאז נהי' דוקא מקום זה מקור ההשפעה (בלשון הכתוב⁵ - מקום מים חיים) של הפצת המעינות חוצה לכל העולם כולו, כולל - גם במדינה ההיא?

הקושיא מתחזקת יותר: לפי הפתגם הידוע ש"בחצי כדור התחתון לא הי' מתן תורה (- בגלוי⁶), אלא "קבלת התורה היא אצלנו (בחצי כדור

א. ידוע שכתוצאה מהמאסר והגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר ב"ב-י"ג תמוז (תרפ"ז) - נסע בסופו של דבר מהמדינה ההיא (בשנת תרפ"ח), ולאחרי כמה שנים (בשנת ת"ש) - הגיע לארה"ב, בחצי כדור התחתון, בה קבע את מקום דירתו ועבודתו במשך עשר השנים האחרונות שלו בעלמא דין (עד שנת תש"י).

מכיון שכל הענינים [ובפרט ענינים הקשורים בנשיא] הינם בהשגחה פרטית - מובן, שסיבת הגעתו לחצי כדור התחתון היתה לא רק כדי להנצל מהסכנה שהיתה במדינות שבחצי כדור העליון, אלא גם, ובעיקר, שכך היתה הכוונה העליונה, שמקום דירתו ועבודתו (בשנים האחרונות) יהי' בחצי כדור התחתון.⁷

וצריך להבין: מקום העבודה הקבוע של כל רבותינו נשיאינו - החל מהבעש"ט והמגיד, ולאחר מכן נשיאי

3) וראה ספר הזכרונות (של כ"ק מו"ח אדמו"ר) ח"א ע' 55: די געשיכטע פון חב"ד איז אזוי ענג פאָרבונדן מיט ליובאוויטש כו' חב"ד און ליובאוויטש זיינען געוואָרן שמות הנרדפים. עיי"ש.

4) ראה שיחת שושן פורים ה'ש"ת (ס"ע 23).
5) ראה שיחת א' דהגה"ש ביום ה'ש"ת (ע' 119 ואילך). ער"ח תמוז תש"ב (ע' 140). וראה גם שיחת ה' כסלו תש"ב (ע' 15 ואילך). ה' שבט תש"ב (ע' 63). פורים תש"ג (ע' 42). י"ב תמוז תש"ג (ע' 136). י"ט כסלו תש"ד (ע' 51). ב' אדר תש"ה (ע' 69).
6) ירמ"ב, יג.

7) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר - נדפס בסה"מ תש"ח ע' 232 ואילך. וראה אגרות קודש שלו חב"ע' שלא. אגרות קודש אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' קסא. ובנדוד"ד - שיחת א' דהגה"ש ה'ש"ת (ע' 120).

משיחת ש"פ קרח, ה' תמוז ה'תשמ"ט. נדפס בסה"ט תשמ"ט ח"ב ע' 548 ואילך. תרגום מאידית.

1) ראה שיחת ב' דהגה"ש ביום ה'ש"ת (ע' 125 ואילך). ח"י אלול תש"א (ע' 162). אור לט' שבט תש"ב (ע' 67). ליל ויום שמח"ת תש"ד (ע' 33. ע' 42). י"ט כסלו תש"ד (ע' 51). יום ב' דהגה"ש תש"ד (ע' 138). אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' לד. ועוד. וראה גם מקומות שבהערה 5.

2) ואף שלאחרי המלחמות כו' נעקר מקומו של רוב מנין ובנין של ישראל לארצה"ב - הרי זה גופא הוא ע"פ השגחה עליונה.

חודש הרביעי בא לאחר ובהמשך לחודש השלישי (חודש סיון), החודש של מתן תורה [„אוריאלן תליתאי כו' בירחא תליתאי”¹⁵]. ההבדל בכללות ביניהם הוא: מתן תורה בחודש השלישי הוא השפעה מהקב"ה לבנ"י מלמעלה¹⁶ - הקב"ה נותן לבנ"י תורה ומצוות, מורה-הדרך המדריך את היהודי כיצד להתנהג בחייו היום-יומיים; משא"כ בחודש הרביעי (החודש שלאחר מ"ת) מתחילה בעיקר העבודה (קבלת התורה -) של בנ"י בכח עצמם, עבודת התחנות והמקבל בעולם, ע"י קיום התורה והמצוות בפועל ע"פ ההוראות (ל' תורה¹⁷) שקיבלו קודם לכן במ"ת.

החילוק מרומז גם במספר החדשים - שלישי ורביעי: הגמרא אומרת¹⁸ „גימ"ל דל"ת - גמול דלים”, ז.א. שהגימ"ל מרמז על המשפיע מלמעלה (גומל), והדל"ת - על המקבל למטה („דל”). כך זה גם בנוגע למספרים ד"ג וד' - כידוע ששלישי רומז על ההשפעה מלמעלה (הנחלקת לשלש דרגות), וכאשר ההשפעה יורדת למקבל, נוספת דרגא רביעית (הכלי ושטח המקבל)¹⁹. וכפי שזה נחלק בכללות סדר ההשתלשלות - ג' העולמות אצילות בריאה ויצירה (כולם - בחי' המשפיע),

העליון⁸ - מדוע הביא הקב"ה ירידה ביותר, לעקור את מקומו מחצי כדור העליון ולקבעו בחצי כדור התחתון (וכפי שכ"ק מו"ח אדמו"ר התבטא, ש„עשרי גליות גלתה ליובאוויטש”¹⁰, והגלות האחרונה¹¹ (הקשה ביותר) היתה כבואו לגלות אמריקא¹²), ואפילו לא - עכ"פ במקום אחר¹³ בחצי כדור העליון? ב. ויובן זה בהקדים השייכות של חג הגאולה י"ב-י"ג תמוז עם חודש זה דוקא, ועד שכל החודש נקרא במנהג כו"כ מבנ"י על שם זה - „חודש הגאולה”.

כבר דובר כמה פעמים¹³, על כך שתוכנו של חודש תמוז - ששבת זו היא השבת הראשונה של החודש¹⁴ - מרומז בשמו בתורה שבכתב - „חודש הרביעי” (על פי סדרו בהחדשים - לאחר החודש הראשון, חודש ניסן):

-
- (8) סה"מ תקס"ב ח"א ע' שי. וראה שם ח"ב ע' תעט.
 (9) ראה שיחת פורים תש"ג (ס"ע 41). וראה גם שיחת פורים תשח"י ס"ג (לקו"ש ח"א ע' 325).
 (10) ראה גם שיחת הגה"ש שבהערה 1 (ע' 126).
 (11) ראה שיחת י"ב תמוז תש"ב (ע' 156). ב' אדר תש"ה (ע' 69).
 (12) ראה שיחת י"ט כסלו תש"ד (ע' 51).
 (13) ראה קונטרס משיחות ש"פ קרח תשמ"ז ס"ב ואילך. סה"ש תשמ"ה (קה"ת) ח"ב ע' 494, 528. ועוד.
 (14) שבו עולים בשלימות (ויכולו) כל ימי שבוע שעברה, כולל ב' ימים דראש חודש תמוז*, הכוללים כל ימי החודש.
-
- (* ולהעיר שבב' ימים ראש חודש - כל עניני ר"ח הם בתוקף יותר, מכיון שיש זוה העבודה כו' של ב' ימים, כפליים לתושי'.

-
- (15) שבת פה, א.
 (16) וגם קבלת התורה ע"י בנ"י היתה כמעמד הר סיני ושמיעת עשה"ד מלמעלה (ראה סה"ש תשמ"ח שם ע' 494).
 (17) ראה רד"ק לתהלים יט, ח. ס' השרשים שלו ערך ירה. וראה זח"ג נג, ב.
 (18) שבת קד, א.
 (19) ראה קונטרס משיחות ש"פ קרח הנ"ל ס"ב. וש"י.

ג. תוכנו של החודש הרביעי (עבודת התחתון, מקבל) מודגש עוד יותר בכך שהיום המיוחד של החודש אשר נזכר בתורה שבכתב הוא - „צום הרביעי“²³, הצום דשבעה עשר בתמוז, אשר זהו ענין כללי בחודש זה, כמובן מכך שהצום מתייחס לכל החודש - „צום הרביעי“²⁴;

ה„חמשה דברים“ בלתי רצויים אשר קרו בצום הרביעי²⁵ (אשר לכן זהו יום צום) - החל מ„נשתברו הלוחות“ (בסוף הארבעים יום דמתן תורה), ולאח“ז „הובקעה העיר“, אשר בזה החל החורבן דבית המקדש והגלות, ועד גלות זה האחרון (לאחרי חורבן בית שני) - מדגישים עוד יותר את הירידה למטה שנעשית בחודש הרביעי.

זאת אומרת, שנוסף להירידה ד„חודש הרביעי“ בכלל (לגבי חודש השלישי), הירידה בעולם הזה התחתון (לגבי כל ג' עולמות העליונים) - מבטא ה„צום הרביעי“ ירידה לאחרי (ובתוך) ירידה, עד לירידה בגלות הזה למטה מטה;

אך הכוונה (מלכתחילה) בזה היא, שזה יעורר את העבודה של יהודי פה למטה, שיבטל את הסיבות לירידה זו (ובמילא - את הצום), ע"י הוספה בעבודתו בתומ"צ (אשר ניתנו בחודש השלישי), ולהחליש ועד לבטל לגמרי את ה„מפני“ חטאינו (גלינו

ולאחר מכן עולם הרביעי - עולם העשי' (בחי' המקבל).

ועד"ו הוא ההבדל בין חודש השלישי וחודש הרביעי²⁰: מתן תורה בחודש השלישי הוא ענין ה„גמול“ ונתינת התורה והמצוות מלמעלה; וחודש הרביעי הוא בדרגת „דל“, שמקבל ההשפעה ממתן תורה בחודש השלישי, העבודה ע"פ הוראות התורה.

ולמרות שעבודתם של יהודים בעולם (בחודש הרביעי) היא ירידה לגבי הגילוי מלמעלה (בחודש השלישי) - הרי שלימות ההשפעה מלמעלה היא דווקא כאשר היא יורדת למטה, עד שהיא מתקבלת אצל המקבל ובתוך המקבל, ואדרבה: דוקא ע"י הירידה למטה נפעלת שלימות הכוונה של נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים²¹, ונפעלת השלימות של מתן תורה - שהיא תומשך ותחדור בקרב האדם למטה, ועד - כל העולם.

וכשם שהוא בעולמות: אף שעולם העשי' הוא העולם הנמוך ביותר, ומובדל משאר שלושת העולמות בהפסק - „אף עשיתיו“²², הרי שלימות ההשפעה של העולמות העליונים היא דוקא כשהיא באה בעולם העשי', עולם הזה הגשמי, התחתון שאין תחתון למטה ממנו - דוקא בעולם העשי' נעשית הדירה לו יתברך בתחתונים.

20) ולהעיר שהפרק דשבת זו הוא - פרק רביעי (שבת הרביעית לאחרי זמן מ"ת), והתחלתו הוא בד' ענינים (חכם, גבור, עשיר מכובד) כנגד ד' עולמות אבי"ע, שם הוי' וכו' כמבואר במ"א.

21) נחומא נשא טז. תניא פל"ו. ועוד.

22) ישע"י מג, ז.

23) זכרי' ח, יט.

24) ראה לקו"ש ח"ח ע' 309 (לקמן ע' 134)

ובהערות שם.

25) תענית כו, סע"א במשנה. רמב"ם הל'

תעניות פ"ה ה"ב.

מעורר ומביא הוספה בעבודת בני, ודוקא ע"ז שעבודתו של יהודי בתומ"צ (שניתנו בחודש השלישי) נמשכת למטה מטה, גם בביטול והפיכת "חטאנו" וכל הענינים הבלתי רצויים שבאו כתוצאה מזה - מתבטאת עוד יותר שלימות ההשפעה של מ"ת בחודש השלישי, שנמשכת אצל המקבל ובתוך המקבל בהיותו למטה, ועד שהצום גופא נהפך ליום ששון ושמחה ומועד טוב, למעלה מהטוב הגלוי של חודש השלישי³³.

ד. העילוי של חודש הרביעי נתגלה עוד יותר בדורות האחרונים - ע"י הגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר ב"ב-י"ג תמוז³⁴ (והתחלתה - בג' תמוז³⁵), שעשתה (הפכה) את החודש כולו ל"חודש הגאולה":

מארצנו²⁶) ובמיוחד - ע"י הוספה באהבת ישראל (ועד - אהבת חנם), אשר מבטלת את סיבת הגלות (שנאת חנם)²⁷ - וע"ז הרי הוא מבטל את (המסובב-) הגלות, ובמילא - את הצום,

ויתרה מזו - יהפכו²⁸ ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים²⁹ - משום שזוהי התכלית של הצומות מלכתחילה, שע"ז יתוסף טוב גדול יותר, ועד שזוהי הפנימיות של הצומות - ביטוי של אהבתו הגדולה של הקב"ה לבנ"י³⁰ ("כמשל מלך גדול וגורא הרוחץ בכבודו ובעצמו צואת בנו יחידו מרוב אהבתו"³¹), וכפי שזה יתגלה במהרה בימינו, כאשר הצום עצמו יהי יום ששון ושמחה ומועד טוב³².

ונמצא, שאע"פ שצום הרביעי הוא (בפשטות) ענין של ירידה - הרי זה

33) ולהעיר שבשבעה עשר בתמוז (סיום הארבעים יום ממתן תורה) ירד משה עם הלוחות. ויומתק ע"פ מ"ש בפנים - שבחודש הרביעי נעשה עיקר קבלת התורה מצד האדם (לאחרי ההכנה של ארבעים יום שלמד משה תורה בשכלו הוא ובפרט בלילה. משא"כ מצד הקב"ה - ניתן כל התורה מלמעלה ביום מתן תורה), שזהו השלימות דמתן תורה בחודש השלישי. אלא שמפני חטא העגל - נשתברו הלוחות, ונעשה יום צום.

ויש לומר, שמצד הגילוי מלמעלה במ"ת בחודש השלישי, ה' מקום לשבירת הלוחות, ודוקא ע"י עבודת האדם, לאחרי התשובה של המקבל, נתקיימו הלוחות אחרונות (שניתנו ביה"כ"פ), כי ע"י עבודת האדם נעשה הגילוי דמ"ת בתוקף וקיום נצחי (ראה סה"ש תשמ"ח (קה"ת) ח"ב ע' 529).

34) שמתברך משבת זו, שמיני' מתברכין כולו יומין, כולל יום השביעי הבא (שהוא י"ב תמוז בקביעות שנה זו).

35) שעלייתו בשלימותו הוא בשבת זו, ובפרט שקביעותו בשנה זו ה' ביום חמישי, מעלי שבתא.

(26) תפלת מוסף דיו"ט.

(27) יומא ט, ב.

(28) ע"פ ירמ' לא, יב.

(29) וזכר"ש שם. רמב"ם סוף הל' תעניות.

(30) וכן הוא גם בנוגע לשם החודש, "תמוז" - שהוא שם של ע"ז (יחזקאל ח, יד ובמפרשים שם. מו"נ ח"ג פכ"ט), וע"י עבודת בני' נתהפך ונעשה שם של חודש במנין בני', וידוע השק"ט ע"פ הלכה בזה (ראה סנהדרין סג, ב. טוש"ע יו"ד סקמ"ז ס"ד ובנ"כ. דעת זקנים בעה"ת בשלח יד, ב. יראים סע"ה. וראה בארוכה לקו"ש ח"ח ע' 311 (לקמן ע' 136). חכ"ג ע' 166 ואילך. וש"נ), ועד שיש בו יתרון האור (הבא דוקא מן החושך) - שבתקופת תמוז מאיר תוקף החום של "שמש הוי"ו", היינו תוקף הגילוי של שם הוי"ו (ראה בארוכה לקו"ש שם ע' 310 ואילך (לקמן ע' 136)).

(31) אגה"ק סכ"ב.

(32) ראה בארוכה לקו"ש ח"ח ע' 313 (לקמן

ע' 138). לקו"ש חל"ג ע' 156. סה"ש שם ע' 526 ואילך.

הק', שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה כו", אשר זה כולל את כל הסוגים שבבני ישראל, כל בני"י.³⁹

ונוסף לזה שהגאולה הקלה על עבודת היהודים (המקבל) - הרי ע"ז בפשטות נוסף בהפעולות דהרבצת התורה וחיזוק הדת, וכפי שרואים בפועל שלאחר הגאולה נתחזקה ונתרחה, ועד שלא בערך, העבודה דהרבצת התורה וחיזוק היהדות והפצת המעיונות חוצה, ועד לאופן אחר לגמרי ונעלה יותר, ועד להגיע בכל קצוי תבל, ובאופן דפעולה נמשכת - מוסיף והולך (כדלקמן).

ותירה מזה (כמדובר פעם בארוכה⁴⁰): היות שהדור (של בעל הגאולה) הינו הדור האחרון של הגלות והדור הראשון של הגאולה, הרי גאולתו היא השלב האחרון בהגאולה, בתור הכנה להגאולה האמיתית והשלימה [כידוע שכל ענין של גאולה (אפילו גאולה ש"לאוי" גאולה דגלות היא אלא שיגאלנו מן הצרות הבאות עלינו כו", הרי זה קשור עם הגאולה האמיתית והשלימה (מן הגלות), עאכו"כ גאולה של נשיא בישראל בענינים דהרבצת התורה והפצת היהדות והמעיונות חוצה, שמביאה את הגאולה],

39) נוסף על זה, שהיותו נס וגאולה (לא של איש פרטי, אלא של נשיא הדור והנשיא הוא הכל - הרי זה פועל (מלשון ארים נסי על ההרים) נשיאות הראש (נשא את ראש) בכל אנשי הדור, שנוסף על הנסים בהנהגת בני בכלל ובפרט בזמן הגלות - ניתוסף ברוממות כל א' מישראל ע"י נס הגאולה ד"ב-י"ג תמוז.

40) קונטרס משיחת ש"פ שלח תשמ"ז ס"ב ואילך.

41) פרש"י ד"ה אתחלתא - מגילה יז, ב.

המאסר בא בגלל חושך הגלות (אשר החל (ברמוז) בשבעה עשר בתמוז עוד בזמן שביהמ"ק קיים), ובפרט במדינה ההיא בימים ההם עוד קודם ע"י המאסר, מאסר באופן הקשה ביותר, הקשור עם יסורים ועינויים, ועד להחלטת הממשלה ההיא דהיפך החיים ר"ל;

ודוקא ע"י הירידה (לפי שעה) נפעלה (לא רק השחרור של בעל המאסר והגאולה למצב כפי שהי' קודם המאסר, אלא) עילוי נעלה [ועד שלאחר זמן - ראו בשכל ובעיני בשר איך שמהלך הדברים של המאסר הי' בפנימיותו - בשביל העילוי]:

הגאולה (והמס"ג של בעל הגאולה אשר באה בגלוי ע"י המאסר) פעלה שגם מצד המקבל, מצד תחתונים³⁶, הי' קל יותר לקיים תורה ומצוות, הגאולה הכניסה גאולה ותוקף אצל כל יהודי בכל עניני תורה ומצוות³⁷, שיוכלו לקיימם בלי מניעות ועיכובים (דעולם), כידוע דברי בעל הגאולה שכותב³⁸, ש"לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ב תמוז, כי אם את כל מחבבי תורתנו

36) וגם בדרגת ה"תחתונים" של מדינה ההיא - כמ"ש במכתב בעל הגאולה לחגיגת י"ב תמוז הראשונה (נדפס בסה"מ תרפ"ח ע' קמו ואילך. תש"ח ע' 263 ואילך. אגרות קודש שלו ח"ב ע' פ ואילך. ועוד): "ביום ההוא נודע גלוי לעין כל, כי העבודה הגדולה אשר עבדתי בהרבצת התורה וחיזוק הדת, מותרת היא ע"פ חוקי המדינה".
37) משא"כ מצד הגילוי מלמעלה (בחודש השלישי) יש נתינת מקום להעלם ומאסר למטה (ולהעיר שהמאסר הי' בט"ו (סיהרא באשלמותא ד)סיון) - ראה קונטרס משיחת ש"פ קרח תשמ"ז ס"ג.

38) מכתב שבהערה 36.

בשנים שלטה בה ההנחה אצל כמה מבנ"י ש"אמריקא איז אנדערש"⁴⁶ (- אמריקא היא שונה) - מתוך כוונה לעשות מהמקום - מקום תורה⁴⁷, ועד מקום מתן תורה - כציווי התורה⁴⁸ מה להלן (במ"ת) - אף כאן באימה ובריאה וברתת ובזיע - דוקא עי"ז נפעלת שלימות ההשפעה (דמתן תורה בחודש השלישי ובחצי כדור העליון), עי"ז שההשפעה (דמתן) תורה מגיעה בגלוי עד למטה מטה (בחצי כדור התחתון שבו לא הי' מ"ת בגילוי), ומתקבל עי"ז המקבל (בח"י רביעי), באופן שזה נעשה מקום תורה ומתן תורה.

זאת אומרת, שהגם שביאתו לחצי כדור התחתון היתה גלות בתוך גלות - לאחרי כל הגליות שגלתה ליובאוויטש [מליובאוויטש לראסטאו, מראסטאו בגלות פעטערבורג, מפעטערבורג בגלות לאטוויע, מלאטוויע בגלות פולין, ומפולין כו' בגלות אמריקא]⁴⁹, ומובן גדול הירידה דגלות, כפי שזה מקשה על יהודי לעשות עבודתו (אפילו בענינים דשליחות מעבודת נשיא ישראל כ"ק מו"ח אדמו"ר) - אעפ"כ, דוקא שם נשלמת הכוונה (דמתן) תורה, שזה יגיע למטה מטה, ולעשות לו ית' דירה בתחתונים.

ויש לומר הטעם, כי בהתקרבו להגאולה העתידה לבוא, צריך להתוסף בבירור התחתון (המקבל) לעשותו יותר

ועד שבדור זה בכלל ובהגאולה במיוחד - מתחילה ה"טעימה" (טועמי' חיים זכו)⁴² מהגאולה העתידה, כולל גם - להרגיש איך שהפנימיות דהירידה, כולל דצום הרביעי - היא ענין נעלה, ועד מעין הגילוי דלע"ל כשצום הרביעי יהפך לששון ולשמחה - עי"ז שקודם צום הרביעי בא חג הגאולה, אשר פועל ומגלה שכל החודש הוא "חודש הגאולה"⁴³.

ה. עפ"ז יש לומר הטעם לכך שהקב"ה הביא את בעל הגאולה ואת מקום הפצת התורה והחסידות דוקא לחצי כדור התחתון:

כשם שישנו החידוש בזמן חודש הרביעי (לגבי החודש השלישי, החודש דמ"ת) - הרי זה מתבטא גם במקום [כידוע שזמן ומקום קשורים זב"ז]⁴⁴, כפי שהי' במ"ת: עיקר העבודה דבנ"י בכח עצמם התחילה כשהתרחקו מהחודש השלישי, הזמן דמתן תורה, ומהמקום בו הי' מ"ת (הר סיני), כל זמן שעומדים "ליר" (מתן תורה ב)הר סיני הרי הם תחת השפעתו כאיש אחד בלב אחד⁴⁵.

ע"ד חילוק זה הי' אצל בעל הגאולה: כתוצאה מה(מאסר) והגאולה הגיע לאחרי המשך כמה ענינים לחצי כדור התחתון, אשר שם "לא הי' מתן תורה" (כנ"ל), וכל ההצלמות וההסתרים אשר היו בגלות אמריקא (אשר רבות

46 ראה גם לקו"ש ח"ח ע' 304 ואילך.
47 ראה שיחות שבהערה 1. שיחת ט' אדר שני ה'ש"ת (ע' 5). כ"ו אדר תש"ה (ע' 75 ואילך).
ועוד.

48 ברכות כב, א.

49 שיחת תגה"ש שבהערה 9.

42 ראה לקו"ש חט"ו ע' 282. וש"נ.
43 לקו"ש ח"ח ע' 314 (לקמן ע' 139) ואילך.

44 ראה שעהיוה"א פ"ו.

45 פרש"י יתרו יט, ב.

וכפי שזה בכללות העולמות, שנוסף לזה ששלימות ההשפעה דאלקות בעולמות העליונים נפעלת עי"ז שזה נמשך למטה בעולם העשי' - הרי דוקא עולם העשי', עולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו - נעשה דירה בתחתונים, דירה לעצמותו ית', ועי"ז נפעלת עלי' בעולמות העליונים (דכל סדר השתלשלות) שמצ"ע הרי הם „ירידה מאור פניו ית'”⁵³.

ועד לתכלית השלימות והגילוי שבזה לע"ל - המעלה ועליית המקבל, „נקבה תסובב גבר”⁵⁴, דוקא התחתון המקבל נעשה דירה לו יתברך, כלי לגילוי העצמות.

ז. ועד"ז יש לומר בנוגע לזה שקביעת מקום דירתו של בעל הגאולה הי' בחצי כדור התחתון:

כשם שבעולמות בכלל נעשית הדירה לו ית' דוקא בעוה"ז התחתון, ועי"ז נעשה עלי' בכל העולמות - כמו"כ הוא גם בעוה"ז עצמו, שהשלימות שבזה נפעלת בחצי כדור התחתון (ששם לא הי' מ"ת), ועי"ז נעשה עלי' בכל העולם, גם בחצי כדור העליון.

וי"ל, שמכיון שהדור (דבעל הגאולה) אוחז בסוף העבודה בזמן הגלות, קרוב ובסמיכות ממש לגאולה, וישנו כבר אז ה„טעימה” בעניני הגאולה (כנ"ל ס"ד) - לכן, סיבב הקב"ה את הסיבות שבעל הגאולה ילך ממקום אבותיו ויגיע לחצי כדור

ראוי וכלי להיות דירה לו יתברך, כפי שיהי' בשלימות הגילוי לעתיד לבוא⁵⁰.

לכן סדר העבודה בדברי ימי ישראל הוא, שקודם היו בני' במקום אחד (בארץ ישראל), ומשם יצא אור התורה והמצוות בכל העולם⁵¹, ואח"כ - בגלות בבל, ובעיקר - עד גלות אדום, בני' התפזרו, אחד⁵² מהם גלה לברבריא, ואחד מהם לסרמטיא כו', ומדור לדור - מתפשטים עוד יותר, בכדי לפעול בירור העולם בכל מקום ומקום באופן דמלמטה למעלה, אבל כל זה עדיין בחצי כדור העליון (ומשם נתפשט האור גם בחצי כדור התחתון); ועד שהתקרבו עוד יותר להגאולה, ובני' בקהל גדול הגיעו גם לחצי כדור התחתון, ועד לזמן בואו של בעל הגאולה לכאן - בכדי לפעול במקום זה הברור, אשר עי"ז נפעלת שלימות ההשפעה דמ"ת, כנ"ל.

ו. ויש לומר יתירה מזה:

נוסף לזה שבהודש הרביעי (ובחצי כדור התחתון) נפעלת השלימות של ההשפעה מלמעלה בחודש השלישי, עי"ז שזה מגיע ומתקבל אצל המקבל - ניתוסף עוד דבר, שע"י עבודת המקבל (בחי' רביעי) נעשה המקבל משפיע (מלמטה למעלה) הפועל חידוש בענין חודש השלישי (מ"ת).

(50) ראה תניא פל"ו.

(51) ראה תו"א (ה), סע"ד ואילך בנוגע לעבודת אדה"ר (באם לא עבר על חטא עה"ד), ומעין זה בעבודת שלמה - שע"י ריבוי התגלות אור ממילא יתעלו ניצוצי קדושה שנפלו ונתערבו ברע כו' כנר בפני אבוקה גדולה כו', עי"ש.

(52) שהש"ר פ"ב ז.

(53) תניא שם.

(54) ירמ" לא, כא. וראה ספר הליקוטיים

דא"ח צ"צ ערך לעתיד לבוא ע' תרג ואילך. וש"נ.

שלפניו בחצי כדור העליון (כולל גם בהעיר „ליובאוויטש“),

ובאופן כזה שדוקא ממקומו בחצי כדור התחתון מתפשטים המעינות חוצה, בכל העולם כולו, גם בחצי כדור העליון - „ופרצת“⁵⁸ ימה וקדמה וצפונה ונגבה“⁵⁹ - בהרחבה יתירה מכפי שהי' עד אז,

החל בשנת ת"ש, כשבעל הגאולה הגיע לכאן, ואח"כ במשך העשר שנים (עד תש"י) שעבד עבודתו, וגם אח"כ - באופן דפעולה נמשכת והולך ומתפשט ע"י תלמידיו ושלוחיו, בפרט שכבר אותים בשנת הארבעים מאז תש"י, מתי ש, נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע“, וקאי איניש“⁶⁰ אדעתא דרביי“⁶¹, והולך ומוסיף ואור.

* * *

58) ולהעיר מפירוש החסידים (ונתקבל אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר) ש„פרצת“ הוא בגימטריא 770, מספר הבנין, ביהכנס וביהמ"ד ומקום דירתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר (מקומו הקבוע בחצי כדור התחתון).

ולהוסיף, ש770 הוא במספר של שבע (כמה פעמים שבע; עשר פעמים שבעים ושבע; שבע ככפליים), המרמו על העבודה ד, בהעלותך את הנרות גו' שבעת הנרות** (העבודה ד, פרצת ימה וגו", דוגמת המנורה שממנה אורה יוצאה לכל העולם), להאיר את ה„נר ה' נשמת אדם“ של כל א' מישראל, הנכלל בהשבעה סוגים של כל ישראל (לקו"ת ר"פ בהעלותך), באופן של אהבת ואחדות ישראל, ועל ידם - בכל העולם כולו, שנחלק לשבעה דרגות (ו' מדות, שבעת ימי הבנין).

59) ויצא כח, יד.

60) אפילו דרגת אנוש (ראה לקו"ת שה"ש

כה, א. ובכ"מ).

61) תבוא כט, ג. ע"ז ה, ריש ע"ב.

התחתון, ויקבע שם מקום דירתו ומקום עבודתו (בעשר שנים האחרונות שלו בעלמא דין“⁵⁵) - כך שדוקא במקום זה (בחצי כדור התחתון) הי' (משנת ת"ש ולהבא, עד סוף זמן הגלות) מקור המעינות - מקור מים חיים - הפצת המעינות חוצה, וממנה יוצאה אורה - מלמטה למעלה - לכל העולם כולו, גם בחצי כדור העליון, להיפך מסדר העבודה דרבותינו נשיאינו שלפניו - שמחצי כדור העליון הגיע - מלמעלה למטה - בכל העולם.

וכפי שרואים בפשטות בעיני בשר - מראה באצבעו ואומר זה - שאע"פ שביאת בעל הגאולה לחצי כדור התחתון הי' גלות בתוך גלות (בערך לעיר ליובאוויטש כו') - הרי דוקא ע"י ביאתו וקביעת מקומו כאן, נתחזקה ונתרחבה ועד שלא בערך, עד באופן חדש, העבודה ד, „ליובאוויטש“, הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה, כולל ובמיוחד באהבת ואחדות ישראל“⁶⁶ (הפירוש (והעבודה) ד, „ליובאוויטש“⁶⁷), לגבי כפי שזה הי' ע"י רבותינו נשיאינו

55) גמר ושלמות עבודתו בעולם הזה, ועד להסתלקותו (בחצי כדור התחתון) - שאז נתגלו כל מעשיו ועבודתו ותורתו שעבד במשך ימי חייו, ועד שזה פועל ישועות בקרב הארץ (אגה"ק סכ"ח), למטה מטה.

56) ואף שאין אתנו יודע עד מה בגודל פעולות רבותינו נשיאינו, ובפרט בענין עיקרי הפצת המעינות חוצה ואהבת ישראל וכו' - מ"מ, ההוספה בזה ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר בחצי כדור התחתון נראה בגלוי לעיני בשר בעיני מעשה בפועל, והרי המעשה הוא העיקר.

57) ראה ספר הוכרונות ח"א ס"ע 17. ע' 55. ע' 342. ושם: ליובאוויטש איז געבויט אויף אהבה. ליובאוויטש איז דער צינור פון חסידי'ישער אהבה און יידידות.

(* ראה לקמן בפנים ס"ט.

תנחומא) מגלה הטוב וה"יפה" ב"פרשה זו", פ' קרח (משא"כ ע"ד הפשט, בגלוי ובחיצוניות - מעשה קרח אינו "יפה" - כפי שטענת קרח היא למעליותא, מצד (שראה את) הסדר שיהי' בפועל בגאולה העתידה לבוא, כשיהי' הענין ד"תנחומא" מלשון תנחומין ונחמה על הגלות.

בסגנון אחר: "פרשה זו" (טענת קרח) כפי שהיא כתובה ב"מדרש רבי" תנחומא" - בגאולה העתידה לבוא - הרי היא בענין "יפה (בדרשת)", שלימות ותכלית הטוב. משא"כ ע"ד הפשט - כפי שהענינים הם בזמן הזה, והיום לעשותם (עולם העשי', עולם הפשט) - העולם עדיין אינו בהסדר תכלית השלימות, זה יהי' רק לע"ל, לאחרי שלימות בירור התחתון עי"ז שהוא מקבל מלמעלה ממנו.

וי"ל שמעין העבודה דלע"ל ישנה גם בסיום הגלות, כפי שהי' אצל בעל הגאולה - כי לאחרי העבודה במשך כל הדורות שלפנ"ז, כולל - עבודת רבותינו נשיאינו בחצי כדור העליון, באופן דמלמעלה למטה (שהגבורות טפלים ובטלים ומקבלים מהחסדים) - או יכול להיות סדר העבודה מלמטה למעלה, שמחצי כדור התחתון "יגיע" לכל העולם, כולל בחצי כדור העליון, כנ"ל בארוכה.

ט. כשם שכללות העבודה בסדר זמן העולם צריך להיות, שתחילה (בזמן הזה) צ"ל העבודה מלמעלה למטה (המשכת החסד בגבורה), ורק אח"כ אפשר להיות העבודה מלמטה למעלה (כפי שיהי' בכללות לע"ל, ומעין זה בסיום הגלות) - כמו"כ הוא בפרטיות

ה. ויש לקשר זה עם פרשתנו [כידוע שמועדי השנה יש להם שייכות להפרשיות שבהם חלים] - פ' קרח, ע"פ המבואר בחסידות⁶² בטענת קרח⁶³ "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תנשאו על קהל ה'" - שעצם טענתו של קרח היא נכונה, כיון שראה את המעלה שישנה דוקא אצל המקבל, בתחתונים (בחי' רביעי), אפילו לגבי המשפיע, עליונים (בחי' שלישי) - כי הכוונה (דנתאוהה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים) נשלמת דוקא בתחתונים; אמנם הטעות שלו היתה, כי המעלה בגלוי תהי' רק לעתיד לבוא (כאשר נקבה תסובב גבר), לאחרי שישנה הקדמת העבודה דהמשכה והשפעה מהעליונים בהתחתונים, וגמר הבירור דהתחתון (לוי מבחי' גבורות) שבא עי"ז שלפנ"ז הוא מקבל מהעליון (כהן איש החסד).

ועפ"ז יש לומר הפי' הפנימי ("יינה של תורה") בפ"י רש"י הראשון בפרשתנו - "פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא": חלק הדרוש (שבדרוש⁶⁴) - "מדרש (רבי

62 ראה לקו"ת פרשתנו נד, ב ואילך, וש"נ. אוה"ת פרשתנו ע' תרפו. תרצב. סד"ה ויקח קרח העת"ר. סה"מ - מלוקט ח"ג ע' רג ואילך. ובכ"מ.

63 פרשתנו טז, ג.

64 כי במדרש עצמו ישנם פירושים ע"ד הפשט (כמובן מזה שרש"י בכ"מ מביא פירוש ממדרש ואינו מזכיר שזהו ממדרש), וכן לאידך - ישנם דרשות שהובאו בספרי פשט (וגם בפרש"י מובאים ענינים של דרש (ורש"י מדגיש שהוא דרש) אלא שהם קרובים לדרך הפשט); ואילו כאן כתב רש"י שפרשה זו נדרשת במדרש רבי תנחומא, היינו - דרש שבדרש.

ובפרטיות יותר: דובר פעם⁶⁵ שהערעור דקרה ועדתו על כהונת אהרן הי' (לא על עצם ענין הכהונה, שאת זה הם רצו, "ובקשתם גם כהונה", אלא) על זה שאהרן הכהן הוא משפיע לבני⁶⁶ [כמבואר בחסידות⁶⁷ בענין "בהעלותך את הנרות", שע"י הדלקת נרות המנורה, "העלה" אהרן את כל בני⁶⁸ לדרגתו] - הם טענו: "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'", כשם שישנה המעלה בכהנים בזה שהם מובדלים מעניני העולם, כך ישנה גם מעלה ב"כל העדה" שמתעסקים עם עניני העולם ועושים מהם כלים לאלקות, ואדרבה: עיקר הכוונה היא - שיעשו מה"תחתונים" דירה לו ית', ומכיון ש"כל העדה כולם קדושים" - "מדוע תתנשאו על קהל ה'", מדוע שאהרן יתנשא מעל קהל ה'. הטעות של קרח התבטאה בכך, אשר

אע"פ שצ"ל מחיצה בין הכהן גדול ליהודים אחרים, "עליונים" ו"תחתונים", צריך אבל הכהן הגדול (ונשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בדורנו) להשפיע מקדושתו בבני⁶⁹; ולאחרי שלימות עבודה זו, תתגלה לע"ל מעלת המקבל ומעלת התחתון. ויש להוסיף, שזה נרמז גם באות של "פרח מטה אהרן": כל נשיא השבט הביא את מטהו המיוחד שלו, ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד גו", ואהרן הביא את מטהו המיוחד שלו - בכדי שיראו את

יותר בהעבודה מלמטה למעלה גופא, שצ"ל בזה ה"כהן" - כ"ק מו"ח אדמו"ר שנותן ההוראות ומשפיע כחות לכל בני⁷⁰ לעשות העבודה והפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון גופא.

וגם ענין זה לומדים מכללות תוכן הפרשה - שמדובר שם אודות מחלוקת וערעור קרח ועדתו על הכהונה, וע"י הירידה באה עלי' - תוקף וחיווק בכהונת אהרן, ע"י האותות ומופתים שאירעו אז⁷¹, כולל "והנה פרח מטה אהרן גו"⁷², "למשמרת לאות - לזכרון שבחתי באהרן הכהן כו"⁷³, עד לענין דמתנות כהונה, "לפי שבא קרח וערער על הכהונה, בא הכתוב ונתן לו כ"ד מתנות כהונה בברית מלה עולם"⁷⁴, שזה פעל תוקף בענין הכהונה, "הריני כותב וחותם לך ומעלה בערכאי"⁷⁵.

שעד"ז הי' ע"י הגאולה דיי"ג תמוז, שע"י ה"ערעור" דהמאסר, באה הגאולה שהבטיחה שעבודתו דהרבצת התורה וחיווק הדת תמשך ובאופן ד"ברית עולם", וביתרון גדול לגבי לפנ"ז - כפי שזה נפעל עם בואו לחצי כדור התחתון, כולל ובמיוחד - עילוי באהבת ישראל ואחדות ישראל, שבוה מתבטאת עבודת הכהן, איש החסד - "הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה"⁷⁶.

65) ראה לקו"ש חכ"ג ע' 113 ואילך.

65*) פרשתנו יז, כג.

66) פרשתנו יז, כה ובפרש"י.

67) פרש"י פרשתנו יח, ה.

68) אבות פ"א מ"ב.

69) לקו"ש ח"ח ע' 116 ואילך.

70) ראה לקו"ש בהעלותך לב, א. ס' הערכים

חב"ד ערך אהרן ס"ו. וש"נ.

את הכח של נשיא הדור כ"ק מו"ח אדמו"ר לעשות את עבודת הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה באופן הכי חזק ונרחב (מטה ומקל) (כפי שזה נפעל בחצי כדור התחתון), עד שזה יפעל בכל העולם כולו (גם בחצי כדור העליון).

יא. נהוג לקשר כל דבר עם מעשה בפועל. ובנודו"ד: בעמדנו בשנת הארבעים משנת תש"י, ושנת החמישים משנת ת"ש, כאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר הגיע לחצי כדור התחתון - כדאי לקשר זה עם ענין של מעשה בפועל, ומה טוב - מעשה אשר כולל בתוכו את התוכן הנ"ל דחידוש העבודה בחצי כדור התחתון:

בעבודה של בני"ג גופא ישנם שני חלקים: הענינים שהם בדרגא עליונה (בדוגמת "חצי כדור העליון") - כמו לימוד התורה וקיום המצוות, והענינים בדרגא תחתונה (בדוגמת "חצי כדור התחתון") - כללות העבודה בדברי הרשות, כל מעשיך יהיו לשם שמים ובכל דרכיך דעהו.⁷⁴

בין דברי הרשות של האדם עצמו אשר מתחלקים בכללות למזון לבוש ובית⁷⁵ - הרי "בית" הוא הענין הכי קבוע בחיי האדם (בדוגמת קביעת מקום בעל הגאולה בחצי כדור התחתון); והתכלית של בית צריך להיות - לשם שמים: שיעשה מזה משכן ומקדש לה', בית ודירה לו

האות איך ש"פרח מטה אהרן" ועי"ז ידעו ש"בחרתי באהרן"; אולם בפסוק כתובי⁷⁶, "ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה גוי ומטה אהרן בתוך מטותם". ויש לומר הפירוש בזה, שנוסף לכך שכל בני"ג יראו את מעלתו של אהרן - הוא יהי בתוך מטותם, קשורים עם אהרן, עי"ז שבהם נמשך (ממטה) אהרן, "בתוך מטותם", ע"ד "ושכנתי בתוכם" - בתוך כל אחד ואחד.⁷⁷

ועפ"ז יובן גם המשך הענין: לאחר ש"בני"ג ראו את האות של "פרח מטה אהרן" ("ויראו") - כתוב "ויקחו איש מטתו"⁷⁸, דלכאורה מאי קמ"ל ונפק"מ? ויש לומר, שזה בא להסביר, שלאחרי פעולת ההשפעה ממטה אהרן בכל שאר המטות ("בתוך מטותם"), זה נמשך לכל שבט (מטה) בנפרד לפי ענינו ועבודתו - עי"ז ש"ויקחו איש מטתו", מטה שלו דוקא, ע"פ העבודה הפרטית של כל שבט לחוד.

י. והלימוד מזה לכאו"א:

אע"פ שהעבודה בחצי כדור התחתון היא חידושו של בעל הגאולה לגבי הנשיאים שלפניו, הרי הוא מוסר זאת לכל אנשי הדור לעשות העבודה. כי ביחד עם זה שנשיא הדור הוא מרומם ונעלה מאנשי הדור, הרי הוא נמצא "בתוך מטותם", בתוך כל אחד ואחד, וזה נמשך לכאו"א בעבודתו כאשר "ויקחו איש מטתו" בהעבודה פרטית של כל יהודי.

מזה מובן, שכאו"א בדור זה מקבל

74 אבות פ"ב מ"ב. משלי ג, ו. וראה רמב"ם

הל' דיעות ספ"ג. טושו"ע או"ח סרל"א.

75 בהבא לקמן - ראה ד"ה מומור שיר

חנוכת הבית בלקו"ת ברכה (צח, ד ואילך)

ובסידור עם דא"ח (יט, ד). ועוד.

71 פרשתנו יז, כא.

72 תרומה כה, ח ובפ"י האלשיך עה"פ. ועוד.

73 פרשתנו שם, כד.

שיודיע אודות פעולותיו בבניית בנינים של מוסדות תורה וחינוך וכיו"ב, וכן בניית בנינים פרטיים לכאורה (או ע"י הוספת חדר וכיו"ב), בתנאי שבמקום (בית או חדר) חדש זה יהי ניכר במעשה בפועל שזהו מקום תורה תפלה וצדקה. [ולמען הסדר - כדאי שיודיעו אודות זה בפתק נפרד (לא לערבב עם ענינים אחרים אפילו הכי טובים), ולציין על המעטפה - את המלה „בנין“, או אות „ב“, בכדי שידעו שזה שייך לענין הנ"ל].

ולהוסיף, שיתנו חלק מהמאה דולר לצדקה, והיתר - בתור השתתפות בהבנין.

וכדאי לפרסם ע"ז.

יב. ויהי רצון, שההוספה הנ"ל ב„מעשינו ועבודתינו“, נוסף על כל הענינים שפעלו רבותינו נשיאינו במשך הדורות בחצי כדור העליון, ועאכו"כ ההוספה בזה ע"י נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בחצי כדור התחתון - תביא כבר תומ"י ממש את הגאולה בפועל, בחודש הרביעי דשנת תשמ"ט, בחוץ לארץ בחצי כדור התחתון,

כי לאחר העילוי הנ"ל דחודש הרביעי והעבודה בחצי כדור התחתון - צריכים לדעת, שאין זה מגיע כלל להעיקר - גאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

אמנם, „פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא“, וכמדובר לעיל (הפירוש הפנימי בזה) שזה מרמז על כוונת קרח למעליותא (מעלת המקבל לע"ל) - בנוגע לפשט בעוה"ז במעשה בפשטות - שע"פ תורה הוא העיקר

יתברך, אשר ע"ז אומר הקב"ה „ושכנתי בתוכם“.

שזהו מהטעמים לקביעת שנה זו בתור „שנת הבנין“⁷⁶ - שיבנו בנינים חדשים בכל מקום ומקום, בתי תורה תפלה וצדקה, ועד"ז בתים פרטיים - ע"י בניית בנין חדש לגמרי, או הוספת חדר חדש, או עכ"פ קביעת חלק מהחדר לעניני תומ"צ (אשר זהו שייך אצל כאו"א, אנשים נשים וטף) - ע"י שקובעים שם מקום קבוע לחומש, סידור, קופת צדקה וכיו"ב, אשר ע"ז נהי' החדר מקום תורה תפלה וצדקה.

לכן באה ההצעה, שבקשר עם חודש הגאולה, אשר כתוצאה מכך הגיע בעל הגאולה לחצי כדור התחתון וקבע שם את מקום דירתו - שכאו"א, אנשים נשים וטף, יוסיף עוד יותר בכל הפעולות הנ"ל ד„שנת הבנין“, בא', בשנים וכו' מהאופנים הנ"ל.

ובתור השתתפות בזה של נשיא דורנו (ע"י הבית גדול, ביהכנס"ס וביהמ"ד שלו וע"י השלוחים שלו) - שבכחו עושים את העבודה (כמדובר לעיל שה„מטה" שלו נמצא „בתוך מטותם“, ונמשך אח"כ ע"י „ויקחו איש מטהו" במטהו של כאו"א) - ינתן בעז"ה סכום של מאה דולר⁷⁷ (ובשאר המדינות - בשווי דסכום זה) למי

76 ראה קונטרס משיחות: ש"פ תבוא תשמ"ו ס"ח. ח', ט וי"א תשרי (סה"ש תשמ"ט ח"א ע' 14 ואילך).

77 וכמבואר בכ"מ העילוי דמאה ברכות, הכוללת כל הברכות כולן (ראה המשך חייב אדם לברך תרל"ח לאדמו"ר מהר"ש. ועוד).

צריך להיות עוד ביהכ"נ, ביהמ"ד, שיבה, ת"ת וכו'.

ויתירה מזו: אפילו לאחר ריבוי העבודה בזמן הגלות כשכבר מגיעים בפועל בעוה"ז להעבודה בחצי כדור התחתון (מעלת המקבל), עם כל המעלות שבוה - הרי עדיין אין זה כמאן דבעי למהוי⁷⁸;

אמנם ישנם כו"כ ענינים אשר הם בדוגמת הגאולה - ענין הצדקה (אשר גואל (החיית) את נפש העני), ענין התפלה⁷⁹, ועוד כמה וכמה עניני תומ"צ, ועד שיכולים לטעון ("יפה נדרשת") שישנם ענינים אשר הינם נעלים יותר - כמאחז"ל⁸⁰, "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא", עי"ז תופסים עצמות ומהות, תענוג בורא (משא"כ עוה"ב הוא בעיקר גילוי תענוג נברא)⁸¹, ובפרט ע"י הפצת המעינות חוצה בחצי כדור התחתון וכו' וכו' -

על כך טוען אבל כל יהודי, נער ישראל ואוהבהו⁸² (הבן חמש למקרא ששייך דוקא ללימוד הפשט) - דרשות הינן "יפה נדרשת", אבל זוהי "דרשה" (בתורה) גאולה רוחנית, אבל אחכה לו בכל יום שיבוא גאולה כפשוטה⁸³.

וכאשר ה"נער ישראל" מכריז "עד מתי קץ הפלאות"⁸⁴, אחכה בכל יום להגאולה כפשוטה, בפשטות ממש, באופן גלוי, מראה באצבעו ואומר זה - הנה הגאולה בפועל!

וכאשר ה"נער ישראל" מכריז "עד מתי" מתוך צעקה אמיתית - הרי כטבע האב ועאכו"כ אבינו שבשמים - הוא מקיים את בקשתו.

וכידוע הסיפור עם גדול בישראל, אשר אמר שבבואו למעלה (אחרי מאה ועשרים שנה) הוא ירעיש (שהי' ראוי לכך) שהקב"ה יביא את הגאולה. אחרי שהוא הסתלק והגאולה עדיין לא באה - אמר גדול אחר, שנראה שנתנו לאותו גדול גילוי נעלה ביותר למעלה, אשר גרם לו "לשכוח" כביכול בנוגע להבטחתו;

[כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בחיוך:] היות שמשיח עדיין לא בא - כנראה שלמעלה מצאו עצה איך לפעול אצל אותו גדול לדהות זאת...

יתכן שהעצה לזה היא, לעשות נדר על דעת רבים, אשר אז הרי הדין הוא⁸⁵ ש"אין לו התרה בלא דעתם". אפילו אם יפעלו אצל אחד או אחדים, הרי זה לא יעזור, משום שפסק הדין בתורת ה' הוא, שנדר על דעת רבים נשאר קיים!

אמנם ישנם כו"כ ענינים אשר הם בדוגמת הגאולה - ענין הצדקה (אשר גואל (החיית) את נפש העני), ענין התפלה⁷⁹, ועוד כמה וכמה עניני תומ"צ, ועד שיכולים לטעון ("יפה נדרשת") שישנם ענינים אשר הינם נעלים יותר - כמאחז"ל⁸⁰, "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא", עי"ז תופסים עצמות ומהות, תענוג בורא (משא"כ עוה"ב הוא בעיקר גילוי תענוג נברא)⁸¹, ובפרט ע"י הפצת המעינות חוצה בחצי כדור התחתון וכו' וכו' -

על כך טוען אבל כל יהודי, נער ישראל ואוהבהו⁸² (הבן חמש למקרא ששייך דוקא ללימוד הפשט) - דרשות הינן "יפה נדרשת", אבל זוהי "דרשה" (בתורה) גאולה רוחנית, אבל אחכה לו בכל יום שיבוא גאולה כפשוטה⁸³.

על כך טוען אבל כל יהודי, נער ישראל ואוהבהו⁸² (הבן חמש למקרא ששייך דוקא ללימוד הפשט) - דרשות הינן "יפה נדרשת", אבל זוהי "דרשה" (בתורה) גאולה רוחנית, אבל אחכה לו בכל יום שיבוא גאולה כפשוטה⁸³.

(78) כתובות סו, א.
 (79) נפש כל אחד מישראל יוצאת מהגלות והשכי' לפי שעה בחיי שעה זו תפלה כו' (אגה"ק ס"ד).
 (80) אבות פ"ד מ"ז.
 (81) ראה המשך וככה תרל"ז פ"ב ואילך.
 (82) הושע יא, א.
 (83) שהרי הגילוי תענוג נברא שיהי' לע"ל נוגע לשלימות המשכת העצמות - ראה לקו"ש ח"ה ע' 245.

(84) דניאל יב, ו.

(85) רמב"ם הל' שבעות פ"ו ה"ח. טוש"ע

י"ד סרכ"ח סכ"א.

המסקנה מכל האמור לעיל היא - לביהמ"ק השלישי, לקדש הקדשים, ומתגלה שם מטה אהרן אשר מונח שם למשמרת, ו"יפרח בימיו צדיק" - "שבמיו (של משיח) תחזור הכהונה ויפרח מטה אהרן"⁸⁷ ומשה ואהרן עמהם. וכל בני"ה הולכים, ביחד עם בניהם, בתי תורה ותפלה וצדקה⁸⁶, לארץ הקודש, לירושלים עיר הקודש,

(87) תהלים עב, ז ובבעה"ט עה"פ.

(86) ראה מגילה כט, ט.

הוספה

בשורת הגאולה

כ"ט.

דערביי קען נאָך זיין די שאלה – ווי אַנדערע פרעגן: אפילו בשעת איך אַליין טו מיין עבודה בשלימות, ביז אַז איך דערגרייך צו אַ דרגא וואָס מיין מציאות איז „יפוצו“ (תכלית הביטול) – וואָס העלפט עס, ווען „אתם המעט מכל העמים“¹, און אין דער וועלט אַרום זיינען פאַראַן שבעים אומות וועלכע זיינען אַ ריבוי עצום בכמות בערך צו דער כבשה אחת².

ובסגנון אחר: וואָס וועט די וועלט און וואָס וועלן די אומות זאָגן אויף דעם וואָס אַ איד טוט זיין עבודה פון „יפוצו מעינותיך חוצה“, ובמיוחד – אין ממחר זיין די גאולה האמיתית והשלימה, זיי פאַרשטייען דאָך ניט וואָס דאָס מיינט?! ס'איז טאַקע גאָר אַ גרויסע און הויכע עבודה – אָבער מ'דאַרף זיך דאָך לכאורה רעכענען – טענה'ט ער – מיט דער וועלט!

איז דער ענטפער אויף דעם: די וועלט איז שוין צוגעגרייט, פאַרטיק! בשעת אַ איד וועט טאָן זיין עבודה כדבעי – באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה ווי דאָס איז אָנגעטאָן אין די כלים פון לבושי הטבע – וועט ער זען ווי דער עולם, טבע העולם און אומות העולם זיינען אים מסייע אין זיין עבודה.

. . . עאכו"כ איצטער, ווען מ'האָט ניט כו"כ פון די אַלע מניעות ועיכובים [וכאמור לעיל, אַז אויך אין מדינה ההיא זיינען געוואָרן שינויים גדולים לטוב], ואדרבה – אין דער וועלט אַליין זעט מען די נסים ונפלאות וואָס קומען פאַר בפרט אין די לעצטע יאָרן [שנת נסים, און שנת אראנו נפלאות] – איז שוין הגיע הזמן, אַז הגם וואָס עס דאַרף זיין אַן ענין שלמעלה ממדידה והגבלה – נסים ונפלאות, ביז די נסים ונפלאות פון דער גאולה האמיתית והשלימה – נעמט עס דורך אויך

1) ואתחנן ז, ז.

2) תנחומא תולדות ה. אסת"ר פ"י, יא. פס"ר פ"ט, ב.

טבע העולם, אָז די וועלט אַליין איז מסייע צו צמיחת הגאולה.

(משיחות יום ה' פ' קרז, בדר"ח תמוז ו"פ קרז, ג' תמוז תנש"א)

אמנם עדיין יכולה להיות השאלה – כפי שכמה שואלים: אפילו כאשר אני בעצמי עושה את עבודתי בשלימות, עד שאני מגיע לדרגא שמציאותי היא „יפוצו“ (תכלית הביטול) – מה התועלת בזה, כאשר „אתם המעט מכל העמים“¹, ובעולם סביב ישנם שבעים אומות שהם ריבוי עצום בכמות בערך להכבשה אחת.²

ובסגנון אחר: מה יאמר העולם ומה יאמרו האומות על כך שיהודי עושה את עבודתו ד„יפוצו מעינותיך חוצה“, ובמיוחד – בקירוב הגאולה האמיתית והשלימה, הרי אין הם מבינים מה פירוש הדבר?! אמנם זוהי עבודה גדולה ונעלית ביותר – אבל צריכים לכאורה להתחשב – טוען הוא – עם העולם!

והמענה על זה הוא: העולם כבר מוכן! כאשר יהודי יעשה את עבודתו כדבעי – באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה כפי שזה משובש בכלים דלבושי הטבע – יראה איך שהעולם, טבע העולם ואומות העולם מסייעים לו בעבודתו.

. . . עאכו"כ עכשיו, כאשר כו"כ ממניעות ועיכובים אלו אינם [וכאמור לעיל, שגם במדינה ההיא נעשו שינויים גדולים לטוב], ואדרבה – בעולם עצמו רואים את הנסים והנפלאות שמתרחשים בפרט בשנים האחרונות [שנת נסים, ושנת אראנו נפלאות] – כבר הגיע הזמן, שהגם שצריך להיות ענין שלמעלה ממדידה והגבלה – נסים ונפלאות, עד לנסים ונפלאות דגאולה האמיתית והשלימה – ה"ז חודר גם בטבע העולם, שהעולם עצמו מסייע לצמיחת הגאולה.

לעילוי נשמת

דודי הרה"ח הרה"ת ר' שלמה שניאור זלמן ע"ה
בן הרה"ח הרה"ת ר' מיכאל הי"ד קייזען
נפטר ביום ח' תמוז ה'תשע"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י אחיינו

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

* * *

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' אלתר אהרן שמואל בן ר' צבי ע"ה לואיס
נפטר ג' תמוז ה'תשע"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות

זוגתו מרת אסתר שיינדל תחיל' לואיס
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

*

נדפס ע"י חתנם ובתם

הרה"ת ר' אשר מנחם מענדל וזוגתו מרת רחל מנוחה
ומשפחתם שיחיו ימיני

לזכות

הרה"ת ר' נטע זאב שיחי' גראסס
לרגל יום ההולדת שלו לאויוש"ט, ביום הבהיר - כ"ח סיון
הו"ח ר' שאלתיאל זאב שיחי' רב-נוי
לרגל יום ההולדת שלו לאויוש"ט, ביום, ד' תמוז
הו"ח ר' רם יואל שיחי' תמיר
לרגל יום ההולדת שלו לאויוש"ט, ש"ק פ' קרח, ה' תמוז
הרה"ת ר' דוד שיחי' טאלער
לרגל יום ההולדת שלו לאויוש"ט, ביום, ז' תמוז
הרה"ת ר' אלי' שיחי' ניומאן
לרגל יום ההולדת שלו לאויוש"ט, ביום, ח' תמוז
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י ידידיהם

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחי' שגלוב

הי שותף בהפצת עניני "משיח וגאולה"!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula*!!!
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved One
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:

<http://www.torah4blind.org>

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095